

Служба и акатист
Преподобном оцу
Исаији од Оногоста

ГОСПОДУ СЕ
ПОМОАИМО ЗА
СВЕТУ ОБИТЕЉ
ОВУ, ПОКАНИКЕ
ОВОГ СВЕТОГ М-
СТА, ЗА СВАКИ
ГРАД И ОНЕКО-
ЈИ ВЕРНИ
ЖИВЕУ ЊИМА
✠ ✠ ✠

ВЪЗНЕСЕНЕ

ГСПОДИС

ВЪЗНЕСЕНА И
ИТО СТОИТЕ
НОВАТА НА ИБО

ОРАТИЕ УЧЕЗ
ИСТОСНИ КЛО
САЛБИД ИТЕЛ
НА ИБО

ВЪЗНЕСЕНА
ИТО СТОИТЕ
НОВАТА НА ИБО

ВЪЗНЕСЕНА
ИТО СТОИТЕ
НОВАТА НА ИБО

ВЪЗНЕСЕНЕ

ВЪЗНЕСЕНЕ

ВЪЗНЕСЕНЕ

ВЪЗНЕСЕНЕ

ВЪЗНЕСЕНЕ

Служба и акатист Преподобном оцу Исани од Оногошта

слави се 28. априла (11. маја),
дан уочи Светиој Василији Острошкој

Цетиње, 2019.

На великој вечерњи: Блажен мѹж

На Господи возвах: стихире, гл. 6.

Исанжо, Преподобни оче наш, Свете Цркве
Истѹбе дѹховни, Острошке светиње похвало и
народа Божијег ѹтврђење, сабор преподобних са
током данас ликује и Небо и земља весело ти поје,
јер си вијенац свој од Господа достојно примио,
који те је истинитим слѹгом Својим прославио,
вјерним поборником нашега спасења ѹчинио, зато
те молимо: Преподобни оче Исанжо, моли Бога да се
спасемо. [Двапѹт]

Преподобни оче Исанжо, Божијем позивѹ вјер-
но си се одазвао, ѹточиште од овога свијета
ѹ Острошкој стижени си нашао, подвигом светим
Христу Богу се ѹподобно, и тијелом и дѹшом Бога
прославио и ѹ вјечни Живот све си призвао, зато
ти вапимо: Свети оче Исанжо, моли Бога да спасе
све који поштѹју свети спомен твој. [Двапѹт]

Преподобни Исанжо, небесних чинова сабе-
сједниче и божанствене свјетлости прича-

сничє, Царства Небєског насљєдничє, гладних и жєдних Небєскє Правдє хранитељу, у сажєжєним моштима твојим славно прослављєни Христов мучєничє, монаха наставничє и учитељу, Острошкє светињє дүховни родитељу, молимо тє: моли Бога да спасє дүшє нашє. [двапут]

Исанжо, очє благодатни, житијє твојє мало познато као јєванђељско зрно којє јє умрло род јє многи донијєло, Острошкү пүстињу свјєтлошкү Христовом јє обасјало, Свєтог Василија са Мүчеником Ћаконом његовим и Станком Новомүчеником привєло и Острошкү светињу свјєтиликом Васєљєнє учинило, молимо тє, Свєти очє наш, үкрєпи и нас да достојно свєти спомен твој слави́мо. [двапут]

Глава, гл. 6:

Преподовни очє Исанжо, као пророк Исанја некада, ү наүтєжа врємєна за страдални род свој Господү си вогослүжио, Који јє молитвє твојє үслишио, Острошкү светињу гором Сионском учинио, као вода Силоамска, из њє јє потєкла вода жива, Божји народ напајајући на изворү вѡда Живѡта вјєчнога.

И ниње: богородичан
Догматик, гл. 6: Кто тебе не ублажит...

Вход. Прокимен дана.

И паримије, читања три:

1. Премудрости Голомонове (главе 5, 6)
2. Премудрости Голомонове (глава 3)
3. Премудрости Голомонове (глава 4)

На литији: стихире, гл. 1.

Данас Преподобног оца нашег Исаију Острошког радосно слави́мо, узвишеног житија његовог се сјећамо, које је Духом Светим записано у саворном памћењу Цркве Христове, зато му појемо: Оче Преподобни, моли Христа Господа да спасе душе наше. [двапут]

Глава, гл. 6.

Преподобни оче Исаио, вожанствени сасуде Божије благодати, који си Острошкју пустињу мученичким подвигом облагодатио, расадником монаштва је учинио, уски пут у Живот Вјечни свима прокрчио да смјело за Христом ходимо, зато те, Свети оче, молимо да на путу спасења истрајемо и Христа Бога прослави́мо молитвама твојим светим.

И ниње, богородичан, гл. 6:

Творац и избавитељ мој...

На стиховње: стихире, гл. 8.

Исаијо, когоносни оче наш, данашњи свијетли празник твој Острошкy светињy обасјава, вeсмртност свима јавља и светом љубављy украшава све који вјерно поштyјуy свети спомен твој.

Гтих: Часна је пред Господом смрт преподобних Његових.

Пустињским подвигом својим житије земаљско небеским си учинио, врлинама својим Господа прославио, па ти од свег срца појемо: радy се, Преподобни оче Исаијо, путовођо спасења нашег.

Гтих: Блажен је човек који се боји Господа и који заповијести Његове неповријеђеним чyва.

Преподобни Исаијо, смјерни Христов возниче и велики чyдотворче, Острошка светиња је чyдом Цркве Христове постала, Глава Божија њоме је Њасељенy обасјала и сав хришћански род свјетлошћy богопознања просвијетлила, молитвама твојим светим и твојих светиx сљедбеника.

Глава, гл. 8.

Унука свога, игумана Исаије, свијетло надах-
нуће, Василија Светог са Ћаконом и Муче-
ником Станком предводниче, Свети Божји угодни-
че, којега је Бог посмртног мучеништва удостојио,
житије твоје и подвиг од многих сакрио и нама
грешним благодатно објавио да те неукратно при-
зивамо: Преподобни оче Исаију, моли Бога за нас.

И ниње, богородичан:

Безневјеснаја Дјево...

По благосиљању хљевова:

Тропар Преподобноме, гл. 6.

Острошке пүстиње вјерни жителю, подвигом,
постом и молитвом преобразио се јеси, си-
најских пүстињака сљедбениче, пророка Божијег
Исаије имењаче, Исаију нови страдалниче, Светом
Василију си претходно, Острошкү стиженү осве-
штао, Христа Бога прославивши, пламеном огња
Твојих Светих моштију васељенү обасјавши. [два-
пүт]

И: Богородице Дјево [једанпүт]

На јутарњој:

Тропар Преподобном: двапут; Глава и ниње: богородичан:

Благословенџу нареки...

По првом стихословљу, сједалан, гл. 1.

На позив Божији вјерно си се одазвао, свијет
Оставив, Острошкџу пустињџу заволио, душџу
својџу омрзнуо и Христџу се сараспео, Исаијо Пре-
подобни, ближњима си себе молитвено даровао и
крајеџгаони камен Острошке светиње постао, ода-
кле благосиљаш и заступаш се за све који поштџу-
џу свети спомен твој. [двапут]

Глава и ниње, богородичан:

Джево Богородице, Ти која си се Христџу Богџу
савршено џподовила, и на џподовљење спа-
ситељџу сав хришћански род призивала, Тебе као
истинитџу Мати Божијџу и вјерно спасење наше,
неџћџтно величамо.

По другом стихословљу, сједалан, гл. 8.

Нспосника Преподобног Исаијџу џ пјесмама
џзвеличајмо, који се подвигом светим Го-
сподџу своме џподовио, обиталиште Божије постао,
џ хорова бесмртне се џселио и злога мџчитеља по-
срамио када мџ је најсјајнији вијенац посмртног

мученика на Неву заблистао и обасјао сав вогољувиви хришћански род. [двапут]

Глава и ниње, богородичан:

Несмјестивог Бога вјечно обиталиште, свих хришћана путеводитељко и светих подвижника духовна родитељко, Дјево Богородице, Мајко наша Пресвета, моли Бога да се спасемо.

Ћједалан по полијелеју, гл. 8.

Пламен огња твојих спаљених моштију на Планиници обасја силом Васкрсења Христовог Острошкју светињу, те твој унук Исанија, њиме просвећен, цркву Часног Крста и обитељ свету изгради, стога, Преподовни оче Исанију, моли Христа Бога да и нас просветли свјетлошћу Васкрсења свога.

Глава и ниње, богородичан: Небеска врата и кивот...

Прокимен: Часна је пред Господом смрт преподовних Његових.

Стих: Што затражим од Господа, то ће ми даровати; Ђсјакоје дићаније...

Ѓвето Јеванђеље по Матеју, зач. 43.

По 50. псалму: јеванђељска стихира, гл. 6.

Преподовни Исаио, Господ Христос кроз тебе је просијао и у Царству Своме те прославио као преподовног слугу Свог и анђелским хорovima придружно, да Га вјечно славиш и молиш се за све који поштјују свети спомен твој.

Канон, гл. 8

Пјесма 1.

Ирмос: Прешавши воду као копно и повјегавши од египатског зла, Израиљац клицаше: Избавитељу и Богу нашем појмо!

Радју се, Преподовни Исаио, у Острошкy пустињу од Бога призвани, у огњеном подвигу Духом Светим вођени, Синy Божјем, Христy Богу нашем, благодатно упокољени, моли Пресвету Троицу да се спасемо. [двапут]

У дyховном закону Вјечног Живота си се подвизавао, Небеском благодаћу испунио, Острошке светиње источник животворни си постао, чистом водом молитава твојих си омио све који ти вапију: оче Преподовни, моли Бога за нас.

Богородичан: Од свих људи у Духу Светом најслободнија, Рођењем Својим Светим сав људски

род си од грижеха, смрти и жакола ослободила и Царства Небеског удостојила све који ти са љубављу поју: радуј се, Света Мати Бога Христа, Дјево Пречиста!

Пјесма 3.

Ирмос: Небеског свода врхотворче и Цркве градителу, Ти ме утврди у љубави Твојој, крају жеља, тврђаво вјерних, једини Човјекољупче.

Крст свој носећи за Господом си пошао, лик Божији у себи си обновио, уску стазу монашкуну призиванима си утабао, унука свога игумана Исаију са братијом на подвиг надахнуо, па ти и ми вапимо: Преподобни оче Исаио, моли Бога за нас. [авајут]

Василија Светог са Светим мучеником Ђаконом његовим и Новомученика Станка претходниче, Острошке горе светниче, Преподобни оче Исаио, научи нас да са њима заједно трисвету пјесму Богу у Троици пјевамо.

Богородичан: Пресвета Богородице, неизрециве Славе Божије блистање, заблистај у срцима нашим светом љубављу Твога Сина да на путу спасења не залутамо и да Тобом Христу Богу вјечну пјесму појемо.

Ѕједаман, гл. 4.

Божанственим Духом молитава својих Острошкү стиженү си омио, спасоносним извором Божијих чүда је учинио, као древни пророк Исаија који је из горе Сионске водү Гилоамскү од Господа за народ измолио, Преподобни оче Исаијо, непресүшни источниче нашега спасења, молимо те: моли Бога да спасе дүше наше.

Глава и ниње, богородичан:

Слово Отче, Христа Бога нашего...

Ѕјесма 4.

Ирмос: Господе, чүх тајнү Твога домостроја спасења, разумјех дјела Твоја и прославих Твоје Божанство.

Добровољни мучениче савјести, монаха правило, посмртно мучеништво си претрпио, подвигом својим тајним свү Васељенү распјевао, Ангеле удивно и Господа према свима љмилостивно који те вјерно прослављају као Божјег човјека и Христовог үгодника. [двапүт]

Сав живот свој Богү си посветио, као ангел на земљи поживио, Христү Спаситељу вјерно послужно, Који те је, спаљивањем моштију на Планиници, посмртног мучеништва үдостойио, вијенцем

славе на Неву прославио, Јагње Божје заклано за живот свијета, учинивши те необоривим стубом Цркве Свете, Преподобни оче наш, моли васкрслога Христа да спасе душе наше.

Богородичан: Дјево Мати Богородице, свих бц-рама гоњених најсветије пристаниште, научи нас који ти се молимо, да те неукутним пјесмама у Царству Христовом вјечно славимо.

Пјесма 5.

Ирмос: Просвети нас заповијестима Твојим, Господе, и мишицом Твојом узвишеном подај нам мир Твој, Човјекољупче.

Јеванђељску Ријеч Божију послушавши, по-стом и молитвом дух кнеза овога свијета си пови-једно, свим вражијим искушењима одолно, гордост живота презрео, повједу извојевао и Христа Бога у Острошкој испосници славно прославио, Свети оче Исаио, моли Бога за нас. [двапут]

Од људске славе сакривен, Христу тајно уподо-бљен, Божанственој Цркви знан, љубављу светом народу Божијем јављен, у вјечности прослављен, вјечном радошћу обрадован, Преподобни Исаио, молимо те: молитвама твојим светим, обрадуј нас

сусрєтом са Христом Богом нашим у Царству Не-
бесном.

Богородичан: Тече, Која си од тебе рођеним
Христом Богом нашим роду људском рајска врата
отворила и у Царство Свјетлости нас позвала да у
бесмртним небеским хоровима Богу појемо, моли-
мо те, Пресвета Владарко наша, Љубављу твојом
Светом, помилуј нас.

Пјесма 6.

Ирмос: Излићу молитву ка Господу, и Шему ћу
казати туге моје, јер се душа моја испуни зала и
живот се мој приближи аду и молим се као Јона:
Боже, изведи ме из трњежи.

Преподобни оче Исавро, ти који си Духа Светог
огањ задово, као Светог Саве на Врачару, тако си
и твоје мошти на Планиници спаљене, теби, који
си у заједницу Вјечне Љубави примљен, и бесмрт-
ним хоровима се придружио, са Господом једно
постао да Га вјечно прослављаш, молимо те, моли
Бога да се спасемо. [Двапут]

Што је душа у тијелу, то си ти, Преподобни
оче, у Небеском Острогу, са којег нам Славу Божју
неуморно јављаш и благосиљаш све који свијетли
празник твој са љубављу прослављају.

Богородичан: Радѹј се, Пријестоле огњезрачни, јер си огањ кожанствене љубави у нама разгорела; радѹј се, Мати Дјево, јер си молитвама својим у срца наша Христа Бога уселила и да појемо благословила: радѹј се, Невјесто Неневјесна!

Кондак, гл. 8:

Из древнога града Оногошта у Острошкѹ пе-
жинѹ си се настанио, као некад Мојсије на горѹ
Синајскѹ, обасјан Кѹпином неопалимом; Остро-
шкој гори си привео још тројицѹ Божијих угодни-
ка, Василија Светог са страдалним Ћаконом и са
њима Станка новог Мученика; тако сада свештена
Четворицо јеванђелиста Христових, прослављате
Пресветѹ Тројицѹ у Невеском Царствѹ Божијем.

Икос:

Ти, који си Христѹ сав живот свој на дар
принио, посебан благослов Божији од Госпо-
да за ѹздарје си докно, кожанствени Исајо, када
је земаљско житије твоје Господ од нас скрио, да
би нас ти, огњем моштију твојих са Планинице,
незалазном свјетлошћѹ Сунца Правде обасјао и
све распјевао да ти, у Главу Божију, појемо: радѹј
се, јер си у Отачаствѹ своме као пѹстињака стран-
ствовао; радѹј се, боравећи у тијелѹ, на Небѹ си

живно; радуј се, нако сиромашан, многе си окогатио; радуј се, нако лишен свега, у свему си изобиловао; радуј се, подвижнице вјечне љубави, Христу си се сараспео и Живот вјечни задовољно; радуј се, оклеветан од врага као злочинац, посмртне мукe си претрпно; радуј се, Господ те је као многоцјени бисер Острошке светиње прославио; радуј се, Преподобни оче наш Исаио, божанствено подобије Христово!

Гинаксар (види стр. 37)

Пјесма 7.

Ирмос: Некада у Вавилону младићи, који вјеху доведени из Јудеје, вјером трозичном угасише пламен пећни, појући: Боже отаца наших, благословен јеси.

Преподобни оче Исаио, Царства Свјетлости благословени житељу, Христов вјерни пријатељу, божанствене љубави расаднице и Свети Боговидче, молимо те: моли се за све који вјерно поју: Боже отаца наших, благословен јеси. [двапут]

Огњем божанствене љубави си горно, и тим светим огњем кроз пламен моштију твојих Свјету Цркву просвијетлио и разгорио срца вјерних да са

радошћу и славу Божију поју: Боже отаца наших, благословен јеси.

Богородичан: Савршену врлину и славу своју и срцу своме си скрила, вјечни цзор живота скривеног и Богу свима постала, и зато светлих Небеских сила нас позвала да и вјечној радости пјевамо: Боже отаца наших, благословен јеси.

Пјесма 8.

Ирмос: Цара Небеског, кога поју војске анђелске, хвалите и преузносите и све вјекове.

Као Васкрсења Дан, и Цркви је празник твој свануо и срца свих вјерних распламсао да Господа појемо дјела и преузносимо Га и све вјекове. (двапут)

Дан спасења и празник весеља духовног је освајачу, да скрцшене душе и смиреног духа Преподобног оца нашег Исаију и пјесмама узвеличамо и да достојно Господа појемо дјела и преузносимо Га и све вјекове.

Богородичан: Безгранично Промислу Божијем си се предала, Небеска Царице, и савршеном смјерношћу Божијем Домостроју нашега спасења драговољно послужила и сподобила све да Господа појемо дјела и преузносимо Га и све вјекове.

Пјесма 9.

Ирмос: Спасени Током, Джево Чиста, ми те исповиједамо као истинску Богородицу, величајући те са вестјелесним хоровима.

Светитељу богоносни, Цркве Божије пастиру благодатни, благочешта ревнитељу, Сунцем Правде осијани, Духом Светим запечаћени, Преподобни оче Исаниjo, Светитеља Василија Острошког претечо, молимо те, Христа Бога моли за нас да се спасемо. [двапут]

Као икона Бога Живога, оче наш Исаниjo, Христу Богу све приводиш и христоликом љубављу твојом гријеш, чинећи све причасницима Царства Небескога.

Богородичан: Ти, која си љубав Истине савршено примила и љубављу Свете Троице нас спасила, Тебе као обиталиште Свете љубави Божије неутјутно величамо и молимо: Пресвета Богородице, спаси нас.

Свјетилан:

Као многосвијетлом свјетилнику, Преподобни оче Исаио, Црква Света ти се радује и гласом свијетлим весело ти поје као своме тихом молитвенику и Острошког пүстињака саподвижнику, заједно са њим нас обасјаваш вјечном Свјетлошћу Христовог Лица.

Глава и ниње, Богородичан:

Најчистија зрако Сүнца Правде, озари нас молитвама Твојим да ти увијек пјевамо: радуј се, Пресвета Богородице, Сүнце Христово незаходимо!

Хвалитне стихире, гл. 4:

Данас се славним јави предивни и пресвијетли спомен твој, Преподобни Исаио, Ангеле и људе савирајући у јединствени славопој којим Господу үсходимо и у част имена Божјег се причешћујемо вјечном Главом Божијом. [двапүт]

Ходите сви вјерни, үзвеличајмо данас Преподобног оца Исаију који је, сољү благодатних подвига својих, Цркву Светү осолои и, огњем спаљених моштију својих, непријатељима својим Васкрслога Христа посвједочио и, пламеном тога огња, свој Васељени засијао Свјетлошћу Онога

Који је смртју смрт повиједио и Живот вјечни
даровао свакоме створењу. [двапут]

Глава, гл. 6:

Као свето знамење Главе Божије земљом си
ходно, љепоту Лица Божијег у себи си обно-
вио, народ Божији чудиво и пламеном огња светих
моштију својих Господара Живота прославио, да
Га вјечно у Царству Небеском са свима светима
славиш, просвећујући нас и грижући молитвама
твојим.

**И ниње, богородичан: Богородице, Ти јеси
лоза истинаја....**

Велико Гласословје

На Литургији: Блажена: Канон светог: 3. и 6. пјесма

*Блајословом Њејовој Високојреосвешћенствѣ
Мийройолийѣ Амфилохија, служба је мољење монахиње
Олимјијаде (Кадић), манастир Ђелија Добрска.*

Акатист Преподобном Исаији од Оногошта

Кондак 1.

Острошке стижене смјерни подвижнице, Василија Светог са Ћаконом Светим и Мучеником Станком предводнице, монаха свјетилнице, Свети Божји угоднице, Христу Богу си се уподобио, посмртног мучеништва се угодно и пламеном огња твојих светих моштију Васељену обасјао и васкршњом радошћу Свету Цркву распјевао да ти поје:

Радуј се, Преподобни оче наш Исаију, кожанствено подобије Христово!

Икос 1.

Ти, који си Христу Богу сав живот свој на дар принио, посебан благослов Божији од Господа за уздарје си добио, кожанствени Исаију, када је земаљско житије твоје Господ од нас скрио, да би нас ти, огњем спаљених моштију твојих са Планинице, незалазном свјетлошћу Ђунца Правде обасјао и све распјевао да ти, у Главу Божију, појемо:

Радѹј се, јер коракећи у тијелу, на Небу си живио!

Радѹј се, јер си у Отачаству својем као пустињака странствовао!

Радѹј се, јер оклеветан од врага као злочинац, посмртне мучке си претрпио!

Радѹј се, Господ те је као многоцјени бисер Острошке светиње прославио!

Радѹј се, Преподобни оче наш Исајо, кожанствено подвиже Христово!

Кондак 2.

Преподобни оче наш Исајо, Божијем позиву вјерно си се одазвао, уочиште од овога свијета у Острошкој стијени си нашао и подвигом светим Христу Богу се уподобно, смјерно Бога славећи пјесмом: Алилуја!

Икос 2.

Тијелом и душом у острошкој испосници Господа си прославио, Свете Цркве стубу духовни постао и у вјечни Живот призвао све који ти поју:

Радѹј се, Острошке светиње похвало!

Радѹј се, народа Божијег утврђење!

Радѹј се, Ангела удивљење!

Радуј се, душа наших спасење!

Радуј се, Преподобни оче наш Исаију, кожан-
ствено подовије Христово!

Кондак 3.

Гвети оче Исаију, житије твоје мало познато,
као јеванђељско зрно које је умрло и род
многи донијело, Острошкy пyстињу свјетлошкy
Христовог Вакрсења је обасјало и Небо и земаљ
обрадовало кожанственом пјесмом: Алилуја!

Икос 3.

Као пророк Исаија некада, y најтежа времена
за страдални народ свој Господy си жртвy
светy приносио, Који је молитве твоје yслишио и
Острошкy светињу гором Сионском yчинио! Зато
ти радосно појемо:

Радуј се, јер је као вода Гиоамска из Остро-
шке стијене потекла вода жива!

Радуј се, на извору Живота Вјечнога Божији
народ, молитвама твојим, Господ је напојио!

Радуј се, јер те је Спаситељ Христос као исти-
нитог слугу Свога прославио!

Радуј се, јер си непресушним источником на-
шега спасења постао!

Радуј се, Преподобни оче наш Исаију, кожан-
ствено подовије Христово!

Кондак 4.

Острошкү пүстињү мученичким подвигом своим си облагодатно, и расадником монаштва је учинио, үнүка свога игүмана Исаију са свештеном братијом свијетло надахнуо да неүкүтно Богү богослүже и молитвено Богү поју: Алилуја!

Икос 4.

Тешким подвигом пүстињским земно житије твоје небеским си учинио, врлинама светим Господа прославио, үски пүт ү Живот Вјечни свима си прокрчио да смјело за Христом ходимо појући ти:

Радүј се, драгоцјени сасүде Божије благодати, молитвама своим све си облагодатно!

Радүј се, когоносни Оче наш, ү срцу си Господа носио!

Радүј се, Острошкү пүстињү чүдом Цркве Христове си учинио!

Радүј се, небеском лүбављу својом све си обасјао!

Радүј се, Преподобни оче наш Исаио, кожанствено подобије Христово!

Кондак 5.

Просвијетљен свештеним подвижима твојим,
всегоподовни Исаио, љнук твој Исаија цр-
кву Часнога Крста и обитељ свету изгради, добрим
родом светињу Острошкју облагороди да све људе
непрестано Господу приводи неукутном пјесмом:
Алилуја!

Икос 5.

Ти, који си Острошкју стижену молитвама
својим загрио, Господу Христу се сараспео,
Цркву Божију животом светим украсио, огњем
спаљених моштију твојих свјетлошћу Христовог
Васкрсења си обасјао све који ти благодарно поју:

Радју се, преподовних монаха правило!

Радју се, Светог Василија Острошког и Ћакона
Мученика претходниче!

Радју се, Станка Новомученика и све дјеце сви-
јета пастиру невесни!

Радју се, Истините Вјере свјетилниче!

Радју се, Преподовни оче наш Исаио, вожан-
ствено подобије Христово!

Кондак 6.

Неукутно те величамо, Преподовни оче наш
Исаио, који си се вожанственом љубављу

својом Христу Богу уподобно, у вѣсмертне хорове
уцелио и посмертног мучеништва удостојно, пјева-
јући Господу бесконачну пјесму: Аминџа!

Икос 6.

Зле мучитеље, који су мошти твоје спалили,
посрамио си када те је Господ најсјајнијим
вијенцем посмертног мучеништва на Небу увјенчао
и вјечном радошћу Цркву Свету обасјао, па ти
зато, Свети оче, појемо:

Радуј се, јер су Агарјани мошти твоје свете на
Планиници спалили!

Радуј се, јер су те посмертним мучеништва
увјенчали!

Радуј се, Господом прослављени, од врага као
злочинац оклеветан си био!

Радуј се, огњем спаљених моштију својих силу
Христа Васкрслога славно си посвједочио!

Радуј се, Преподобни оче наш Исајо, кожан-
ствено подобје Христово!

Кондак 7.

Мученички подвиг твој и житије твоје све-
то Господ је од света скрио и Цркви Хри-
стовој благодатно објавио да те, као чудесног за-
ступника нашег, неукутно призивамо и да Господу
Богу са свима Светима радосно појемо: Аминџа!

Икос 7.

Гинајских пүстињака сљедбеник си био, Преподобни Исаијо, који си Острошкү пүстињу заволио, бдењима својим, постом и молитвеним плачем је үбијелно и Господү Христү ко неүјестү привео! Зато ти појемо:

Радүј се, гладних и жедних Правде үкрепителү!

Радүј се, Светог Јеванђеља пламени ревнителү!

Радүј се, неповједиви Христов војниче!

Радүј се, незамјенљиви наш пред Богом заступниче!

Радүј се, Преподобни оче наш Исаијо, кожанствено подобје Христово!

Кондак 8.

Гвети Преподобни оче Исаијо, ти, који си Острошкү светињу Сүнцем Правде обасјао и весмртност свима јавно, светом љубављу си нас украсно да Богү ү радости, од свег срца појемо: Аллилуја!

Икос 8.

Пророка древног Исаије имењаче, Цркве Христове велики чүдотворче, Острошкү светињу влоставим светиоником Васељене си үчинио и сав хришћански род свјетлошкү богопознања просвијетлио да ти свијетло појемо:

Радѹј се, храбри подвижнице, једино Господа си се војао!

Радѹј се, тихи молитвениче, заповијести Божије неповријећеним си сачувао!

Радѹј се, блажени испоснице, молитвом и постом ꙗвола си повиједио!

Радѹј се, велики чюдотворче, светом љубављу Христовом преображен, ѹ вѣчни Живот си васкрсао!

Радѹј се, Преподобни оче наш Исаио, кожанствено подобије Христово!

Кондак 9.

Ангели на Небѹ сѹ се ѹдивили, Преподобни Исаио, када је Господ Христос кроз тебе просијао и ѹ Небеском Царствѹ Своме те прославио као преподобног слугѹ Свог, да Иѹ вѣчно појеш: Алилуја!

Икос 9.

Ангелске војске Небом се распјеваше када си се бесмртним хоровима придрѹжио и сјајним вијенцем Главе Божије Светѹ Црквѹ обасјао да ти поје:

Радѹј се, небеских чиновна савесједнице!

Радѹј се, кожанствене свјетлости причаснице!

Радуј се, Царства Небеског наслєднице!

Радуј се, у сажеженим моштима твојим славно прослављени Христов Мучениче!

Радуј се, Преподобни оче наш Исанјо, кожан-ствено подвижје Христово!

Кондак 10.

Преподобни оче наш Исанјо, узвишеног житија твога с љубављу се сјећамо, које је Духом Светим у саборном памћењу Цркве Божије сачувано, у Књигу Вјечног Живота уписано да Богу радосно пјевамо: Алилуја!

Икос 10.

Господ те је у Острошкју пустињу призвао, Духом Својим Светим у светом подвижју руководио, небеском благодаћу Својом те испунио и вјерним слугом Својим на Небу те прославио, зато ти, Свети Исанјо, појемо:

Радуј се, крст свој носећи, за Господом си пошао!

Радуј се, ангелом на земљи си био!

Радуј се, јер си Лик Божији у себи чудесном љубављу Христовом обновио!

Радуј се, вјерни народ Божији за узвишени живот си надахнуо!

Радуј се, Преподобни оче наш Исаију, божан-
ствено подобије Христово!

Кондак 11.

Удуховном закону Вјечног Живота си се по-
движавао, обиталиште Бвете Троице си по-
стао, у срцу своме Господа си свио и душом на
Небо молитвено усьодно, у весмртним хорovima
пјевајући Господу божанствену пјесму: Аллилуја!

Икос 11.

Гав живот свој Богу на дар си принио, Пре-
подобни Исаију, Христу Спаситељу вјерно
си послужио, посмртно мучеништво претрпио и
свјетлошћу Васкрсења Христовог са Гора Вјечних
засијао свима који ти поју:

Радуј се, јеванђељску Ријеч Божију беспрекор-
но си слушао!

Радуј се, свим вражијим искушењима храбро си
одолио!

Радуј се, јер си гордост и надменост живота
презрео!

Радуј се, јер си преславну побједу за Христа
извојевао!

Радуј се, Преподобни оче наш Исаију, божан-
ствено подобије Христово!

Кондак 12.

Усцуровом подвигу живот си провео и, крв своју проливши, Духа Светог си задовоно, са Господом једно постао и у анђелским хоровима, Цркву красећи, радосно си Господу запјевао најсветију пјесму: Аллилуја!

Икос 12.

Христов највјернији пријатељ си био, сјеме кожанствене љубави свуда си посијао, Царства Гвјетлости благословени житељу, Преподобни Исаио, Свети Тајновидче и Цркве Свете неутјутни молитвениче, зато ти смјерно појемо:

Радуј се, подвижниче свете љубави!

Радуј се, напо сиромашан, многе си обогатио!

Радуј се, напо лишен свега, у свему си изобиловао!

Радуј се, Христу си се сараспео и у рају са Христом васкрсао!

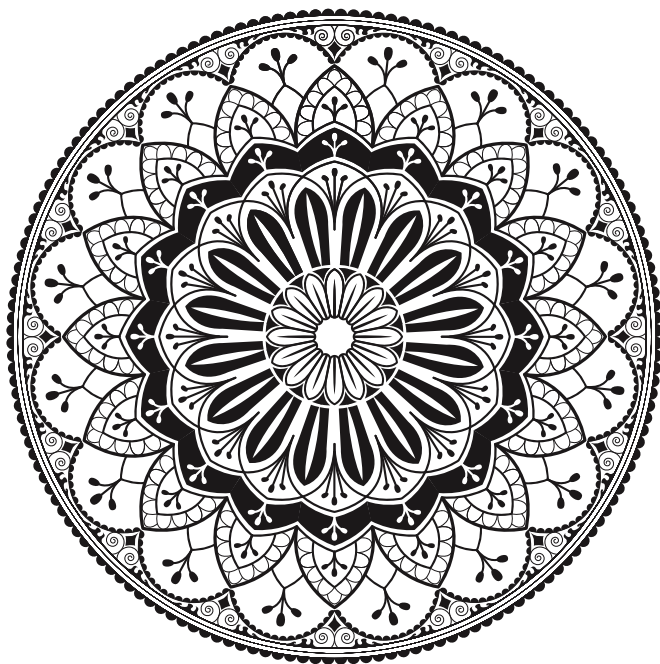
Радуј се, Преподобни оче наш Исаио, кожанствено подобије Христово!

Кондак 13.

Преподобни оче Исаио, ти, који си огњем Христове љубави горно, као свето знамење Главе Божије земљом си ходио, пламеном спаље-

них твожих моштију Васкрслога Господа славно си
прославно и дүше наше, молитвама твожим неке-
ским, оживио да Господу неукүтно појемо: Анилу-
ја! [трипүт]

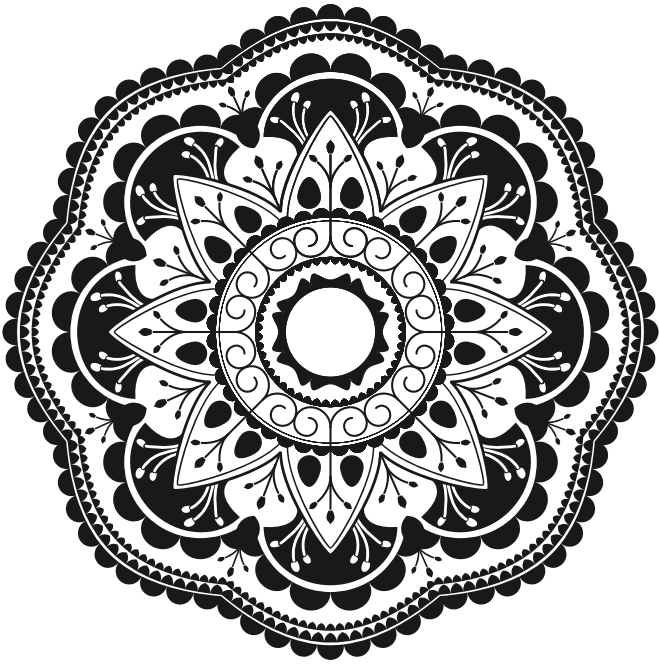
[онда ојей: Икос 1, Кондак 1]

Молитва Преподобном оцу нашему Исаји

Гвети Преподобни оче наш Исаио, Цркве Божије пастиру благодатни, Светитеља Василија Острошког, Светога Ћакона и Станка Новомученика претечо, са којима сада у Царству Небеском Пресвету Тројицу прослављаш и Вјечни Живот нам неукутно јављаш, молимо те, непрестано моли Бога за нас да се, вашим молитвама, спасемо.

*Блајословом Њејовој Високојреосвешћенства
Миџројолийа Амфилохија, Акаџиистџ је мољење монахиње
Олимџијаде (Кадић), манастџир Ђелија Добрска.*

Житије Преподобног Оца Исаије „от Оногошта“

У раздобљу од Маричког боја 1371. до пада Горње Зете под турску власт 1499. године Турци су окупирали највећи дио српског етничког простора на географском распону од Саве и Дунава до Јадранског мора. Пред турском најездом родољуби слободомног и непокореног духа, али и не мали број монаха, повлачили су се у неприступачне планинске терене, у наше недоходе и непроходе, како би сачували личну слободу и вјеру предака. И у доба османлијске окупације бројни монаси и испосници налазили су себи уточиште у тешко приступачним планинским предјелима. Један од њих је био и Преподобни Исаија „от Оногошта“.

Када је Исаија тачно рођен, на жалост, није познато. Црквено и народно предање каже да је родом из села Попи у Никшићком пољу. Своје духовно скровиште и уточиште је нашао у острошким стијенама, гдје се подвизавао до своје земне кончине. И прије доласка Св. оца Василија у острошке стијене, који је услиједио средином XVII вијека, било је монаха и испосника који су се подвизавали у пећини Острошких греда (на чијем ће терену 1665. бити изграђен Горњи манастир), као и у неким околним пећинама и скровиштима. О истим монасима нема сачуваних података услед недостатка архивских аката, који су током турских похара Острошког манастира уништени. Ипак, сматра се да је Преподобни Исаија био један од њих, и да се на острошким висинама подвизавао још крајем XVI и почетком XVII вијека. Тако каже црквено-народно предање. Након упокојења Преподобног Исаије, његов култ се почео ширити подострошким селима, а и шире. Да би онемогућили стварање светитељског култа, Турци су, каже локално црквено-народно предање, узели мошти Преподобног Исаије и спалили их на Планиници, планинском превоју између масива Острошких греда и околине Никшића. Година упокојења Св. оца Исаије, као и тачна година када су мошти овог подвижника спаљене, није позната, јер су, како смо већ поменули, архивске списе Острошког манастира из

раздобља прије владе књаза и краља Николе углавном уништили Турци. Сасвим је могуће да су Турци спалили мошти Св. оца Исаије у току суровог казненог похода на Бјелопавлиће 1611. Устанак Бјелопавлића Турци су угушили суровом силом уз мобилисање големог броја војника. Ево како наш уважени историчар Глигор Станојевић у трећем тому Историје Грне Горе (Титоград, 1975, 98-99) описује овај казнени поход и страдање Бјелопавлића:

„Због зиме, турска војска се врло споро окупљала. Тек на прољеће 1611. продужена је турска офанзива против брдских племена. Босански паша, на челу велике војске, упутио се против Брђана. Средином марта стигао је у Оногшт.

„Турска војска бројала је око 40.000 људи, а очекивало се појачање из сјеверне Албаније, тако да је царска војска требало да има преко 60.000 бораца; то је била ‘војска која се никада није појављивала у ове крајеве у тако великом броју’, изјавио је которски провидур, изненађен тим мноштвом војника.

„Циљ ове турске казнене експедиције против Брђана био је да спали и сравни са земљом побуњена насеља и да све робље поубија. Храбра, али не много сложна племена поколебала су се пред толиком турском силом. Први на удару били су Бјелопавлићи, који су искусили жестину турске одмазде. Двадесет и седмог марта паша је дошао у Бјелопавлиће, гдје га са богатим поклонима дочека педесет најугледнијих људи. Паша је примио поклоне, али је све присутне Бјелопавлиће похватао. Осмолицу је одмах погубио, а остале ставио у окове. Затим је турска војска почела да пљачка и пали куће, у којима су многи људи живи изгорјели. Жене, дјецу, старце – све што му је пало шака, паша је повео, остављајући за собом згаришта, смрт и пустош. Тешко да су Бјелопавлићи икад у својој историји доживјели такву несрећу.

„Из Бјелопавлића се паша упутио у Пипере, водећи са собом 40 окованих Бјелопавлића, које је успут на свиреп начин погубио. У Пипери-ма су Турци направили сличан покољ и оставили за собом пустош, али вјероватно да је тамо народ мање страдао, пошто се могао на вријеме склонити.“

Сасвим је реално претпоставити да су мошти Св. оца Исаије спа-

љене управо у току овог похода. Неопходно је напоменути да су мошти Св. Саве спаљене на Врачару 1594, само 17 година прије описаног казненог похода на Бјелопавлиће. Знатно касније, Његош ће кроз лик Владике Данила у „Горском вијенцу“, поред осталог записати:

*Крв љаведна дими на олијаре,
ћивоти се у љрах развијаше,
земља сћење, а небеса ћуће.*

Природно је претпоставити да је Његош у стиху „ћивоти се у прах развијаше“ подразумијевао спаљивање моштију светитеља широм окупираног Балкана, али и широм некадашњих христјанизованих и потом исламизираних земаља на Блиском и Средњем истоку, Кавказу и у медитеранској Африци од руку Турака. Међу њима су, разумије се, и спаљене мошти Св. Саве и Св. Исаије „от Оногшта“.

Локалитет Попи, некадашње село и родно мјесто Св. оца Исаије, сада је приградско насеље Никшића. Налази се испод бедема старог Никшића, релативно близу никшићке жељезничке станице. У Попима се својевремено налазио манастир Св. Димитрија, сазидаан у доба Немањића. У истом манастиру столовао је Св. Василије Острошки откада га је пећки патријарх Гаврило Рајић, граматом од 27. новембра 1651. године, именовао за епископа Источно-херцеговачке епархије. Неколико година касније, не зна се тачно када, услед зулума локалних Турака, Св. Василије се преселио у знамениту пећину у планинском масиву Острошких греда. Крајем XVII или почетком XVIII вијека Турци су порушили манастир Св. Димитрија у Попима. Овај манастир више није обнављан. Остаци манастира остали су сачувани све до наших дана. У конаке порушеног манастира уселили су се Мушовићи, утицајна исламизирана породица, чији ће потомци управљати никшићким градом од 1714. до 1877. године, када је Никшић ослобођен и присаједињен Књажевини Црној Гори.

Настојањем унука Св. оца Исаије, јеромонаха Исаије, сазидаана је 1665. црква Св. Крста у Горњем Острогу. Исти манастирски храм живописао је мајстор Радул 1667. Да је управо тако свједочи нам и садржај натписа на унутрашњој страни надвратника цркве Св. Крста, који дословно гласи: „Извољенијем Оца и поспешенијем Сина и савршенијем Светаго Духа сазда се сија света(ја) и свештена(ја) црков ва име Ч(а)сна-

го и Животворештаго Крста в ље(то) 7173 (1665), а пописа се в ље(то) 7175 (1667) са бл(а)гословенијем всеос(ве)штенаго митрополита захлмискаго кир Василија, трудом и подвигом и платоју јеромонаха игумена Исаије, ванука прваго светаго и преподобнаго оца нашего Исаије от села Попа. Б(ог) да их прости иже и почеше и савршише“. Колико нам је познато, овај је натпис једини сачувани историјски извор у коме се експлицитно помиње Св. Исаија „от Оногошта“. Исти је натпис до сада публикован више пута у доступној научној литератури. Прецизно га је публиковао и протојереј–ставрофор Димитрије Калезић, бивши декан Богословског факултета у Београду, у исцрпној монографској студији „Свети Василије Острошки у своме времену“ (Београд, 2005, 250).

Француски пуковник Вијалс Де Сомјер посетио је 1810. манастир Острог. Примио га је и архимандрит Острошког манастира, коме Сомјер не помиње име. То би могао бити архимандрит Јосиф Павићевић, који је био настојатељ Острошког манастира од 1810. до 1836. О њему Сомјер инспиративно пише у свом путопису „Историјско и политичко путовање у Црну Гору“, који је публикован у Паризу 1820. Описујући у истом путопису разговор са архимандритом острошким, Сомјер поред осталог дословно каже: „Архимандрит ми је дао једну причу о свечевом животу и чудотворствима, штампану илирским писмом. Писали су је калуђери, како је који стизао у Манастир. Сваки од њих се побринуо да дода нешто своје, зависно од надахнућа и виђења ствари... То је прави опис чудотворстава“. Спис о животу и о чудесним дјелима и исцјељењима оствареним милошћу Св. оца Василија, на жалост, није сачуван. Он је вјероватно уништен у некој од турских похара манастира Острога, које су улиједиле накнадно. Архива манастира Острога сачувана је у временском континуитету тек од 1885. па до наших дана. Старијих манастирских архивских аката остало је сачувано веома мало. Турци су 1768. похарали Острошки манастир. Манастир Острог попаљен је још у два наврата од турске руке, и то у јануару 1853. и у јуну 1877. Старија манастирска архива несумњиво је уништена у тим похарама. Сасвим је могуће да се у Острогу чувао и рукопис животописа Св. Исаије „от Оногошта“, али да је накнадно уништен у некој од поменутих похара. Стога животопис Св. оца Исаије данас није могуће реконструисати.

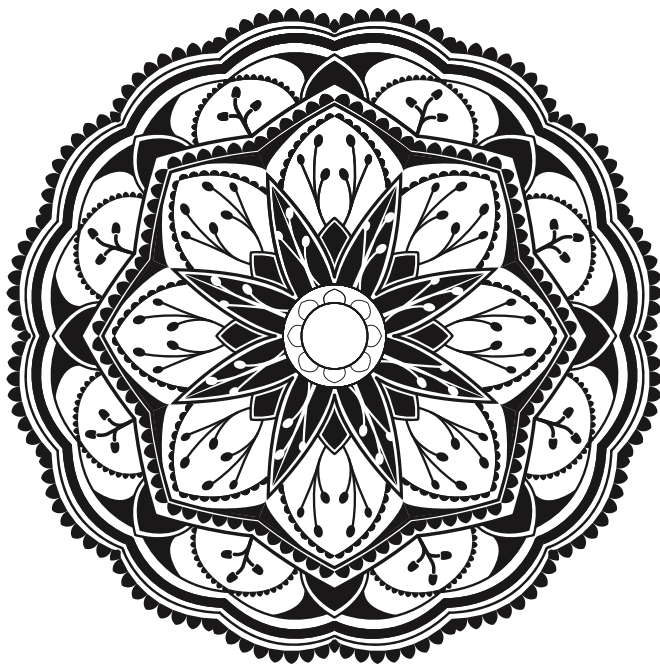
С обзиром на то да се у натпису на унутрашњој страни надвратника цркве Св. Крста у Горњем Острогу Исаија „от Оногошта“ изричито именује као светитељ („...прваго светаго и преподобнаго оца нашего

Исаије от села Попи“) и да је о њему сачувано оскудно црквено-народно предање као о испоснику са острошких стијена, чије су мошти Турци спалили на Планиници код Никшића, сасвим је извјесно да је култ Св. оца Исаије имао локални карактер, и да се одржавао при манастиру Острогу од оснивања манастира па до наших дана.

Спомен Преподобног Исаије од Оногшта слави се 28. априла/11. маја. Прва служба му је служена при освећењу његовог новог параклиса – храма у Горњем Острогу 28. априла/11. маја 2015. љета Господњег.

Преподобни оче Исаијо, моли Бога за нас!

*аутор: Препраї Вукић
Преузето из „Светиїора“, бр. 246, Духовдан 2015;
йрилаїођено йоїшедама ової издања.*

С бла҃ословом
Његовог Високопреосвештенства
Архиепископа цетињског
Митрополита црногорско-приморског
Г. АМФИЛОХИЈА
Егзарха свештеног трона Пећког

Издавач:
СВЕТИГОРА
Издавачка установа
Митрополије црногорско-приморске

Саставила:
монахиња Олимпијада Кадић

Уредник издања:
Протојереј–ставрофор Радомир Никчевић

Редакција и лектура:
АЕМ Амфилохије

Коректура:
Ивана Јовановић

Рачунарска обрада:
Владимир Јакшић

Штампа:
Ротографика, Суботица

Тираж:
3000

CIP - Каталогизација у публикацији
Национална библиотека Црне Горе, Цетиње

ISBN 978-86-7660-288-9
COBISS.CG-ID 38394128

СВ. ПРЕП.
ИСАИЈЕ
ОТ
ОНОГОШТА

СВЕТИГОРА

9 788676 602889